

มีความรักที่แท้จริงและมอบภาระทั้งหมดของลูกให้แก่พ่อ

แล้วลูกจะประสบกับความสุข หลุดพ้นจากความลำบากตรากตรำ

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นชุมนุมของจักรพรรดิที่ไร้กังวลของท่านในทุกหนแห่ง ชุมนุมที่ยิ่งใหญ่ของจักรพรรดิเช่นนี้จะเกิดขึ้นเพียงในยุคบรรจบกันนี้เท่านั้น แม้แต่ในสวรรค์ก็จะมีชุมนุมของจักรพรรดิมากมายเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ขณะนี้บัพดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นชุมนุมของจักรพรรดิทั้งหมดในเวลาอันสั้น แม้แต่ผู้ที่อยู่ห่างไกลก็มองเห็นได้ว่าใกล้หัวใจ ลูกทุกคนหลอมรวมอยู่ในดวงตาของบาบา และลูกๆ เหล่านั้นหลอมรวมอยู่ในหัวใจ มันเป็นชุมนุมที่งดงามยิ่งนัก ในวันพิเศษนี้ประกายแห่งการตระหนักรู้ถึงสภาพที่อะแนคปรากฏชัดบนใบหน้าของทุกคน ความทรงจำระลึกถึงพ่อบราห์มาหลอมรวมอยู่ในหัวใจของทุกคน ทั้งอดีตพ่อบราห์มาและพ่อชีวาอินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นลูกๆ ทุกคน

วันนี้ตั้งแต่เวลา 02.00 น. เป็นต้นไป มีพวงมาลัยมากมายหลายประเภทสวมรอบคอของบัพดาตา พวงมาลัยดอกไม้เป็นเครื่องประดับ สร้อยคอเพชรก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่สร้อยคอไข่มุกแห่งความรักอันล้ำค่าอันสูงส่งยิ่งนัก ในวันนี้, ความรักได้ปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกทุกคน พวงมาลัยสี่ประเภทที่แตกต่างกันปรากฏขึ้นเบื้องหน้าบัพดาตา พวงมาลัยแรกเป็นพวงมาลัยของลูกๆ ที่สูงส่งที่กำลังเพียรพยายามอย่างสูงส่งที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกๆ เหล่านี้ถูกสวมรอบคอของพ่อในรูปของพวงมาลัย พวงมาลัยแรกเป็นพวงมาลัยที่เล็กที่สุด พวงมาลัยที่สองเป็นพวงมาลัยของลูกๆ ที่กำลังเพียรพยายามด้วยความรักเพื่อที่จะกลับมาใกล้ชิดและทัดเทียม พวงมาลัยแรกเป็นพวงมาลัยของผู้ที่พยายามที่สูงส่ง และพวงมาลัยที่สองเหล่านี้เป็นพวงมาลัยของผู้ที่เพียงแค่ว่าเพียรพยายามเท่านั้น พวงมาลัยที่สามซึ่งยาวกว่านั้นเป็นพวงมาลัยของลูกๆ ที่มีความรักและเป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของพ่อ อย่างไรก็ตาม บางครั้งพวกเขาก็เป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้น และบางครั้งพวกเขาก็เป็นผู้ที่ต้องเผชิญกับพายุในระดับที่มากกว่า อย่างไรก็ตามคนเหล่านี้มีความปรารถนาที่ดีที่จะกลับมาสมบุรณ์ พวงมาลัยที่สี่เป็นพวงมาลัยของผู้ที่พรา่ำบ่น มีพวงมาลัยของลูกๆ ประเภทต่างๆ ในรูปของใบหน้าของเทวดานางฟ้าที่อะแนคเมื่อเห็นพวงมาลัยต่างๆ บัพดาตารู้สึกยินดี และในขณะเดียวกันก็ให้ความรักและสะกิดเช่นกัน เวลาที่ ลูกทุกคนต้องคิดว่า "ฉันเป็นใคร" อย่างไรก็ตาม ในบรรดาลูกๆ ทั้งหมดในทุกหนแห่ง ความคิดพิเศษที่ปรากฏขึ้นในหัวใจคือ "ตอนนี้ฉันต้องทำอะไรบางอย่างอย่างแน่นอน" ลูกส่วนใหญ่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นในรูปของความคิด ในทางปฏิบัติลูกตามลำดับกันไป แต่ลูกก็มีมันอยู่ในความคิด

วันนี้ เมื่อเห็นลูกๆ ทุกคน บัพดาตาจึงให้พรพิเศษจากหัวใจ และคำอวยพรจากหัวใจในวันแห่งความรัก วันแห่งการระลึกถึง และวันแห่งพลัง เพราะวันนี้เป็นวันพิเศษวันแห่งความรัก ลูกส่วนใหญ่จึงหลุดหายอยู่ในความรัก ในทำนองเดียวกันในการเพียรพยายามเช่นกัน จงหลุดหายอยู่ในความรักอยู่เสมอ และหลอมรวมอยู่ในความรักอยู่เสมอ ดังนั้น วิธีที่ง่ายตายคือความรัก ความรักจากหัวใจ มันคือความรักพร้อมกับการมีความตระหนักรู้ถึงการแนะนำของพ่อ ความรักนี้เต็มไปด้วยความรักของการบรรลุผลที่ลูกได้รับจากพ่อ ความรักเป็นวิธีที่ง่ายมาก เพราะดวงวิญญาณที่มีความรักจะรอดพ้นจากการที่ต้องลำบากตรากตรำ เพราะการหลอมรวมอยู่ในความรัก เพราะการหลุดหายอยู่ในความรัก ลูกจะสัมผัสได้ว่าการทำงานหนักประเภทใดก็ตามคือรูปแบบของความบั่นทึง ผู้ที่มีความรักจะอยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกาย อยู่เหนือจากจุดสนใจของความสัมพันธ์ทางกาย และอยู่เหนือจากจุดสนใจของโลกที่มีตัวตนโดยอัตโนมัติ พวกเขาจะหลอมรวมอยู่ในความรักโดยอัตโนมัติ ความรักจากหัวใจทำให้พวกเขาสัมผัสถึงความใกล้ชิดกับพ่อ ความเป็นมิตรกับพ่อ และการทัดเทียมกับท่าน ดวงวิญญาณที่มีความรักจะพิจารณาว่าตนเองมีค่าควรกับพรของพ่อ ความรักทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ง่ายขึ้น พวกเขาสัมผัสได้ถึงมือแห่งความร่วมมือและความรักของพ่อบนศีรษะและบนหน้าผากของพวกเขาอยู่เสมอ สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาและอยู่อย่างไร้กังวล ลูกทุกคนในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งก็มีประสบการณ์เช่นนี้ในช่วงเริ่มต้น แม้แต่ลูกที่เป็นเครื่องมือในตอนเริ่มต้นของการทำงานรับใช้ก็มีประสบการณ์ในตอนเริ่มต้นว่าลูกทุกคนมีความซาบซึ้งด้วยความรักมากมายด้วยความตระหนักรู้ว่าได้พบพ่อแล้ว ลูกได้รับความรู้ในภายหลัง แต่ความซาบซึ้งแรกคือการหลุดหายไปในความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้น ตั้งแต่แรกเริ่ม ลูกส่วนใหญ่จึงหลุดหายอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ในแง่ของความเร็วของความพยายาม ลูกเพียรพยายามด้วยความเร็วที่ดีมาก แต่ลูกบางคนกลับหลุดหายอยู่

ในมหาสมุทรแห่งความรัก ในขณะที่บางคนเพียงแค่จุ่มตัวลงไปแล้วก็กลับขึ้นมาใหม่อีกครั้ง ด้วยเหตุนี้ ลูกที่อยู่อย่างหลุดหายอยู่ในความรักจึงเห็นว่ามีใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ลูกคนอื่น ๆ ไม่ได้ประสบการณเดียวกัน พวกเขายังคงอยู่ในประสบการณ์ของทั้งความพยายามและความรักในบางครั้ง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่หลุดหายอยู่ในความรักจะสัมผัสได้ว่าตนเองอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองอยู่เสมอ ลูกที่มีความรักอยู่ในหัวใจจะเปลี่ยนจากความลำบากตรากตรำเป็นความรัก เบื้องหน้าพวกเขา สถานการณ์ที่ใหญ่โตราวกับภูเขาจะสัมผัสเหมือนกับเป็นสำลี ไม่ใช่ภูเขา แม้แต่หินก็ยังสัมผัสว่าเป็นเหมือนน้ำ วันนี้ ลูกทุกคนอยู่ในบรรยากาศของความรักเป็นพิเศษ ลูกรู้สึกว่ามันเป็นงานหนักหรือว่าเป็นความบันเทิง?

วันนี้ ลูกทุกคนได้สัมผัสกับความรักแล้วใช่ไหม? ลูกหลุดหายอยู่ในความรักใช่ไหม? ลูกทุกคนหลุดหายอยู่ในความรักวันนี้ลูกได้สัมผัสกับการทำงานหนักในรูปแบบใดหรือไม่? ลูกเคยประสบกับความลำบากตรากตรำในสถานการณ์ใดหรือไม่? ลูกเคยคิดเกี่ยวกับ “อะไร” “ทำไม” หรือ “อย่างไร” บ้างไหม? ความรักทำให้ลูกลืมทุกสิ่ง ดังนั้น บัพตาจึงกล่าวว่า: จะต้องไม่มีลูกคนไหนลืมความรักของบัพตา ลูกได้พบมหาสมุทรแห่งความรักแล้ว ลูกสามารถก้าวไปในคลื่นของมหาสมุทรแห่งความรักเหล่านั้นได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เมื่อใดก็ตามที่ลูกสัมผัสกับงานหนักประเภทใดก็ตาม - เพราะมายาจะทดสอบลูกในระหว่างนั้น - ณ เวลานั้น จงจดจำประสบการณ์ของความรักนั้น แล้วงานหนักนั้นจะเปลี่ยนเป็นความรัก ลองดูสิ แล้วจะเห็นผล แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ลูกทำผิดพลาดในเวลานั้น ด้วยการลงลึกไปในประเด็นที่ว่า “อะไร? ทำไม?” มากเกินไป บางสิ่งบางอย่างที่เข้ามาจะหายไปเช่นกัน แต่มันจะหายไปอย่างไร? ด้วยการระลึกถึงความรักของลูก งานหนักจะหายไป เพราะลูกทุกคนได้สัมผัสกับความรักของทั้งบัพและดาดาในเวลาต่างกัน ลูกได้สัมผัสกับความรักนั้นแล้วใช่ไหม? ลูกเคยสัมผัสกับความรักนั้นในบางเวลาแล้วใช่ไหม? โอเค ลูกอาจจะไม่ได้สัมผัสอยู่ตลอดเวลา แต่ลูกได้สัมผัสกับความรักนั้นมาบ้างแล้วในบางช่วงเวลา จงจำไว้ว่าในเวลานั้นความรักของพ่อคืออะไร ลูกมีประสบการณ์อะไรกับความรักของพ่อ? ด้วยความตระหนักรู้ในความรักของลูก การทำงานหนักของลูกจะเปลี่ยนไป เพราะบัพดาดาไม่ชอบให้ลูกๆ คนไหนต้องอยู่ในสภาพของความลำบากตรากตรำ “ลูกๆ ของฉันและพวกเขาต้องลำบากตรากตรำ!” แล้วเมื่อไหร่ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ? มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำและแค่อยู้อย่างมีความสุขตลอดเวลา หากไม่มีความสุข ก็ย่อมมีภาระประเภทใดประเภทหนึ่งอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน พ่อได้บอกกับลูกว่า: จงมอบภาระของลูกให้กับพ่อ ลืมจิตสำนึกของ “ฉัน” และกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ มอบความรับผิดชอบของลูกให้กับพ่อ แล้วตัวลูกเองจะกลายเป็นลูกที่แท้จริงที่ซื่อสัตย์ในหัวใจของลูก ในขณะที่ลูกกิน ดื่ม และสนุกสนาน เพราะในทุกยุค ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคแห่งความสุข หากลูกไม่เฉลิมฉลองด้วยความสุขแม้กระทั่งในยุคแห่งความสุขนี้ แล้วลูกจะเฉลิมฉลองเมื่อใด? เมื่อบัพดาดาเห็นว่าลูกบางคนแบกภาระไว้และลำบากตรากตรำเป็นอย่างมาก โดยที่พวกเขาไม่ได้มอบภาระนั้นให้ แต่เป็นผู้แบกภาระนั่นเอง พ่อก็ย่อมรู้สึกเมตตาและเห็นอกเห็นใจอย่างแน่นอนใช่ไหม? ลำบากตรากตรำในช่วงเวลาสำหรับความสุข! ลูกต้องหลุดหายอยู่ในความรัก ลูกสามารถจดจำช่วงเวลาแห่งความรักได้ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ลูกแต่ละคนเคยมีประสบการณ์กับความรักอย่างแน่นอน ลูกได้สัมผัสความรักนั้นอย่างแน่นอน พ่อรู้ว่าลูกเคยมีประสบการณ์นั้น แต่ลูกจำไม่ได้ ลูกยังคงเห็นการทำงานหนักและสับสนต่อไป หากวันนี้ ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงตอนนี้ ลูกได้สัมผัสกับความรักของผู้ทรงอำนาจของทั้งบัพและดาดาแล้ว โดยการจดจำระลึกถึงวันนี้ เบื้องหน้าความรักนั้น ความลำบากตรากตรำของลูกจะสิ้นสุดลง

เวลานี้ ในปีนี้ บัพดาดาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนเต็มไปด้วยความรักและอยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำอย่าให้ชื่อหรือร่องรอยของการทำงานหนักใดๆ คงอยู่ในหัวใจหรือในชีวิตของลูก สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? เป็นไปได้ไหม? ผู้ที่รู้สึกว่าเป็นต้องทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน ผู้ที่มีความกล้าหาญเช่นนี้ ยกมือขึ้น! ในวันพิเศษนี้ ลูกทุกคนจะได้รับพรพิเศษของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ลูกยอมรับหรือไม่? ยอมรับใช่ไหม? แล้วถ้ามีอะไรเกิดขึ้นลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะไม่พูดว่า “อะไร?” “ทำไม?” ฯลฯ ใช่ไหม? จดจำช่วงเวลาแห่งความรักนี้ไว้ จดจำประสบการณ์เหล่านั้นและหลุดหายไปประสบการณ์เหล่านั้น ลูกได้สัญญาไว้แล้ว พ่อกำลังถามคำถามกับลูกๆ ว่า: ลูกทุกคนได้สัญญาไว้ว่า ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ ที่ลูกจะต้องทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน ดังนั้น จะมีการทำงานหนักในการหลุดพ้นในชีวิตได้หรือไม่? จาก 21 ชาติเกิด มีหนึ่งชาติเกิดที่เป็นของยุคบรรจบกัน คำสัญญาของลูกคือเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ 20 ชาติเกิด ดังนั้น จงกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป นั่นคือ จงกลับมาหลุดพ้นในชีวิต เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ชันสการ์ของเวลาในปัจจุบันจะยังคงปรากฏอยู่ในดวงวิญญาณเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแล้วใช่ไหม?

หรือลูกจะประกาศสิทธิ์ในตอนนี้? ดังนั้น โปรดให้ความสนใจ! จงเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ อย่าเพียงแค่อยู้อย่างพอใจ ลูกต้องทำให้ผู้อื่นพอใจด้วย เมื่อนั้นลูกจึงจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ มิฉะนั้น ทุกวัน สถานการณ์หนึ่งที่ต้องแบกภาระหรือทำงานหนักอย่างใดอย่างหนึ่งจะปรากฏขึ้นในภาษาของลูกในรูปของ "อะไร?" "ทำไม?" เวลาที่ลูกกำลังมองเห็นเวลาที่ใกล้เข้ามา เช่นที่เวลาที่กำลังใกล้เข้ามา ในทำนองเดียวกัน จงให้ประสบการณ์ของความใกล้ชิดกับพ่อเพิ่มขึ้นในเวลานี้ ความใกล้ชิดของลูกกับพ่อจะทำให้เวลาใกล้เข้ามา ลูกทุกคนไม่ได้ยินเสียงแห่งความทุกข์และความไม่สงบของดวงวิญญาณทั้งหลายดังก้องอยู่ในหูของลูกหรือ? ลูกทุกคนเป็นบรรพบุรุษและเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นกัน โอ้ ดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหลาย โอ้ ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อไหร่จะทำให้งานของการให้คุณประโยชน์แก่โลกเสร็จสมบูรณ์?

บัปตาดาได้เห็นชาวต่างชาติที่อยู่ในแต่ละวงกำลังประชุมกันและวางแผนกันว่าจะเพิ่มความเร็วในการให้คุณประโยชน์ต่อโลกได้อย่างไร ลูกวางแผนได้ดีมาก แต่บัปตาดากำลังถามลูกว่า: สุดท้ายแล้ว จนถึงเมื่อไหร่กัน? เหล่าดาดีจะให้คำตอบเรื่องนี้หรือไม่? เหล่าพันดาวาสจะตอบเรื่องนี้ไหม: จนถึงเมื่อไหร่กัน? ในการวางแผนนั้น ผู้ที่อยู่ในแต่ละวงต่าง ๆ ล้วนมีเป้าหมายที่จะเปิดเผยพอ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยจะเกิดขึ้นพร้อมกับคำสัญญาที่มุ่งมั่น ความมุ่งมั่นในคำสัญญาของลูก บางครั้งความมุ่งมั่นก็ลดลงเนื่องจากเหตุผลบางประการหรือสถานการณ์บางอย่าง ลูกให้คำสัญญาที่ดีมาก หากลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ในเวลาอวมฤต พ่อก็ได้ยินสิ่งเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา วิทยาศาสตร์ยังไม่ได้ให้สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ลูกเพื่อที่จะสามารถได้ยินเสียงหัวใจของแต่ละคนได้ พ่อได้ยินแล้ว: พวกมาลัยแห่งคำสัญญา สิ่งต่างๆ ที่ลูกมีความคิดที่จะเติมเต็มนั้นดีมากจนทำให้หัวใจพอใจ ดังที่บัปตาดากล่าวว่า: ว้า ลูกๆ! ว้า! บาบาคควรจะบอกลูกหรือไม่ว่าลูกทำอะไร? เมื่อนำไปปฏิบัติจริง จนถึงสภาพของการอ่านเมอร์ลี ลูกก็ทำได้ดีถึง 75% แต่เมื่อพูดถึงคาร์มาโยคะแล้ว มันมีความแตกต่าง ชั้นสการบางอย่าง ธรรมชาติบางอย่าง ธรรมชาติและชั้นสการต่อต้านขัดขวางลูก ดังนั้น แทนที่จะเป็นคำสัญญาที่มุ่งมั่น กลับกลายเป็นธรรมดา เปอร์เซ็นต์ของความมุ่งมั่นก็ลดลง

บัปตาดายืมเมื่อท่านเห็นเกมที่ลูกๆ เล่น เกมอะไร? บาบาคควรจะบอกลูกไหม? บัปตาดารู้สึกเมตตาเมื่อท่านเห็นเกมเหล่านี้ ท่านไม่สนุกกับเกมเหล่านี้ เพราะบัปตาดาเห็นว่าลูกบางคนฉลาดมากในการโยนความผิดทุกอย่างของพวกเขาให้กับคนอื่นในทุกสถานการณ์ ลูกเล่นเกมอะไร? ลูกแต่งเรื่องขึ้นมา ลูกคิดว่า: ใครกันที่กำลังเห็นอยู่? ฉันรู้และหัวใจฉันก็รู้ พ่อฉันอยู่ในดินแดนสูงสุดและในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หากลูกบอกใครสักคนว่า "ต้องไม่ทำอย่างนี้" ลูกรู้ใหม่ว่าคนนั้นเล่นเกมอะไร "ใช่ มันเกิดขึ้นแล้ว แต่..." เขาพูดอย่างแน่นอนว่า "แต่..." แต่อะไร? "มันเป็นเช่นนั้น คนนั้นทำเช่นนั้น มันเกิดขึ้นอย่างนั้น และนั่นจึงเป็นสาเหตุที่มันเกิดขึ้น ฉันจะไม่ทำเช่นนั้น แต่มันเป็นเพราะมันเกิดขึ้นอย่างนั้น คนนั้นทำอย่างนั้น และนั่นคือเหตุผลที่ฉันทำอย่างนั้น ไม่เช่นนั้น ฉันคงจะไม่ทำอย่างนั้น" แล้วสิ่งนี้คืออะไร? นั่นหมายความว่าลูกขาดการตระหนักรู้ในตนเอง โอเค ยกตัวอย่างเช่น มีคนทำบางสิ่ง และนั่นคือสาเหตุที่ลูกทำ นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก คนนั้นคืออันดับหนึ่ง และลูกเป็นอันดับสอง นั่นก็โอเค บัปตาดาก็ยอมรับเช่นกัน ลูกไม่ได้อยู่ในอันดับหนึ่ง ลูกอยู่ในอันดับสอง อย่างไรก็ตาม มันจะโอเคไหมถ้าลูกคิดว่าลูกจะไม่เป็นไรถ้าคนที่เป็นอันดับหนึ่งเปลี่ยนแปลงตนเอง ในตอนนั้น ลูกคิดเช่นนี้ใช่ไหม? โอเค ยกตัวอย่างเช่น บุคคลนั้นที่อยู่ในอันดับหนึ่งเปลี่ยนแปลงตนเอง แล้วบัปตาดาก็บอกคนอื่นๆ ที่อยู่ในอันดับหนึ่งทั้งหมดว่ามันเป็นความผิดพลาดของพวกเขา และพวกเขาต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง ซึ่งก็ไม่ใช่ไร โอเค ถ้าคนที่อยู่ในอันดับหนึ่งเปลี่ยนแปลงตนเอง แล้วใครที่รับอันดับหนึ่ง? ลูกจะไม่ได้รับอันดับหนึ่งใช่ไหม? ลูกจะไม่มีอันดับหนึ่งในพลังของการเปลี่ยนแปลง ลูกให้อันดับหนึ่งแก่คนนั้น แล้วอันดับของลูกคืออะไร? มันคืออันดับสองใช่ไหม? ถ้ามีคนบอกว่าคุณอยู่ในอันดับสอง ลูกจะเห็นด้วยไหม? ลูกจะพูดว่า "ไม่ มันเป็นอย่างนั้น มันแบบนั้น..." ภาษาประเภทนี้ใช้เป็นอย่างมากในเกม เวลานี้จงจบสิ้นเกมเหล่านั้น "อย่างนี้", "อย่างนั้น", "อย่างไร" ฯลฯ แล้วคิดว่า "ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง" ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง แล้วจึงเปลี่ยนแปลงคนอื่น อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคนอื่นได้ อย่างน้อยลูกก็มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่ เป็นของลูกโดยส่วนตัวใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจึงต้องเป็นอรชุน ผู้ริเริ่ม ลูกหรือบุคคลลำดับที่สองกันแน่ที่จะเข้ามาใกล้ลักษมีและนารายณ์ ผู้มีสิทธิ์ที่จะอยู่ในอาณาจักรแรกของโลก?

ปีนี้ บัปตาดามีความหวังในดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดทั้งบราห์มา กุมาร และ กุมารี เมื่อลูกมาที่นี่ลูกจะติดแบดจ์(เพิ่ม B.K.) ลูกทุกคนก็ติดแบดจ์กันทั้งนั้นใช่ไหม? แม้แต่เมื่อลูกมาที่นี่ ลูกก็ได้รับแบดจ์ใช่ไหม? ไม่ว่าจะเป็นกระดาด ทอง หรือเงิน เช่นเดียวกับที่ลูกติดแบดจ์ ในทำนองเดียวกันให้ติดแบดจ์ไว้บนหัวใจและในจิตใจของลูกว่า "ฉันต้อง

เปลี่ยนแปลงตนเอง “ฉันต้องเป็นเครื่องมือ”. สิ่งนี้ต้องเปลี่ยนแปลง ให้สถานการณ์นี้เปลี่ยนแปลง ให้บุคคลนี้เปลี่ยนแปลง ให้สถานการณ์เหล่านี้เปลี่ยนแปลง ไม่ใช่เลย “ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง” สถานการณ์จะมาถึง ลูกกำลังจะขึ้นไปสูง และในสถานที่สูง ปัญหาต่างๆก็จะเพิ่มสูงขึ้นเช่นกันใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม เช่นที่วันนี้มีบรรยากาศของการตระหนักรู้ถึงความรักตามลำดับกันไปตามความสามารถของลูก ในทำนองเดียวกัน ให้บรรยากาศของการซึมซับอยู่ในความรักปรากฏขึ้นในจิตใจของลูกอยู่เสมอ

บัปติศาได้รับข่าวดีมาก แม้ในรูปของความคิดก็ดีมาก แต่เมื่อนำไปปฏิบัติจริง ลูกก็จะกลายเป็นสิ่งนั้นตามความสามารถของลูก ตอนนี้ เป็นเวลาสองนาที่ ลูกทุกคนต้องกลับมามั่นคงในความรักของพระเจ้า และอยู่ในสภาพของความสุทธาจิต วิญญาณของยุคบรรจบกัน อัจชะ จงมีประสบการณ์นี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นครั้งคราว อย่าปล่อยความรักไป จงเรียนรู้ที่จะหลุดหายอยู่ในความรัก อัจชะ

ถึงลูกๆโยคียุคต์ ยุคตียุคต์ ราชยุคต์ (เข้าใจความลับทั้งหมด) ทุกคน ที่อยู่อย่างมีความสุขและทำให้ผู้อื่นมีความสุข – ไม่เพียงแต่ตัวลูกเองอยู่อย่างมีความสุขเท่านั้น แต่ต้องทำให้ผู้อื่นมีความสุขด้วย – ถึงลูกๆที่หลอมรวมอยู่ในความรักของมหาสมุทรแห่งความรัก ถึงลูกๆที่กำลังเพียรพยายามอย่างเข้มข้น ผู้ซึ่งเพียรพยายามอยู่เสมอที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่ง ผู้ซึ่งทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้อย่างง่ายดาย ถึงลูกๆที่โชคดีและน่ารัก ผู้ซึ่งอยู่กับพ่ออยู่เสมอและเป็นมิตรร่วมทางในการทำงานรับใช้ของท่าน ในวันแห่งอะแควของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่อะแคว รัก ระลึกถึง และพรจากหัวใจ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกประสบความสำเร็จโดยสมบูรณ์ด้วยมนตราพิเศษของการจดจำระลึกถึง และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

การระลึกถึงพ่อคือมนตราพิเศษที่ลูกสามารถบรรลุผลสำเร็จใดๆก็ตามที่ลูกต้องการ ในทางโลกเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จของงาน พวกเขาจะสวดมนตรา ในทำนองเดียวกัน ที่นั่นเช่นกันหากลูกต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งใด วิธีการคือการใช้มนตราที่ยิ่งใหญ่ของการจดจำระลึกถึง มนตราพิเศษนี้จะเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งได้ในหนึ่งวินาที จงเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอ แล้วลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จอยู่เสมอ ถึงแม้ว่ามันไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่การอยู่ในการจดจำระลึกอยู่เสมอจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้

คติพจน์: การหลอมรวมการขยายตัวทั้งหมดเข้ากับสาระในหนึ่งวินาที หมายถึงการได้รับใบประกาศนียบัตรสุดท้าย

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

เช่นเดียวกับที่ลูกสามารถถอดเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายออกได้อย่างง่ายดาย ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องสามารถถอดเครื่องแต่งกายของร่างกายของลูกออกได้อย่างง่ายดายเช่นกัน และยังสามารถนำเครื่องแต่งกายนั้นมาสวมใส่ได้อย่างง่ายดายในเวลาที่เป็น การฝึกฝนนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น หากเครื่องแต่งกายคับแน่น ลูกจะไม่สามารถถอดออกได้อย่างง่ายดาย ในทำนองเดียวกัน อย่าให้เครื่องแต่งกายของร่างกายของลูกคับแน่นหรือติดอยู่กับชั้นสการ์ใดๆ ด้วยเหตุนี้จงอยู่อย่างง่ายดายในทุกสถานการณ์ หากลูกอยู่อย่างง่ายดาย งานทั้งหมดก็จะดำเนินไปได้อย่างง่ายดาย ยิ่งลูกอยู่อย่างละวางจากชั้นสการ์เก่าของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยังมีสภาพที่ละวางมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือ ลูกจะกลับมาปราศจากร่างได้อย่างง่ายดาย